

Thea Paus-Ekkelboom

* 7-9-1930 † 17-9-2010

Ter herinnering aan

Thea Paus-Ekkelboom

weduwe van Johan Paus

Thea, ma, werd geboren op 7 september 1930 te Losser als oudste dochter uit een gezin van 9 kinderen. Ondanks de oorlogstijd had ze een fijne jeugd samen met haar zussen en broer aan de Oldenzaalsestraat tegenover de steenfabriek. Op 21 jarige leeftijd trouwde ze met Johan en samen kregen ze 4 kinderen.

Omdat Johan al snel na het huwelijk naar Indië moest heeft ma de eerste 9 maanden alleen voor Annemie gezorgd. Toen pa terug kwam uit Indië, werd 9 maanden daarna Tiny geboren. Met de komst van Hans en zoveel later Thea was het gezin compleet.

Ma was een zelfstandige vrouw met een uitgesproken mening. Ze kon goed kleding maken voor zichzelf en voor anderen, ook haakte ze vroeger veel. Voor haar kleindochters, toen nog drie in aantal, hingen er eens 17 jurkjes op de rij.

Ma ging niet graag van huis. Op vakantie hoefde ze niet. Als ze de "Oale Toorn" maar kon zien.

Op haar 43e werd ze na een galoperatie ernstig ziek, vier maanden lag ze in het ziekenhuis. Het was een zware tijd maar pa had het volste vertrouwen dat ma weer zou herstellen.

Ma is 57 jaar lid geweest van het damescomité van de muziekvereniging Excelsior. Koffiezetten voor het orkest, het organiseren van fancy fair of van de bingo; ze vond het prachtig om te doen. Zelf een gokje wagen

op de bingo was tot het laatst toe ook een favoriete bezigheid. Ze kende veel mensen en veel mensen kenden haar.

Ons jaarlijkse Sinterklaasfeest met de hele club bij elkaar vond ze het mooiste feest van het jaar. De lol om surprises en gedichten was iets waar ze zich altijd heel erg op verheugde. De komst van nog twee kleinkinderen en de achterkleinkinderen bracht haar veel vreugde, maar het verlies van Eline en Jurgen heeft haar heel erg aangegrepen.

De laatste jaren was ze niet meer zo mobiel en verheugde zich daarom extra op bezoek. Gezellig praten en koffie drinken met Ennie, de wichter van Carint, de hulp Diny, en de familie. En als het even kon 's avonds toch nog naar de bingo, naar haar andere kennissen. Gelukkig heeft ma altijd zelfstandig in haar eigen huisje aan de Lijsterbesstraat kunnen blijven wonen. Dat was haar grote wens.

Toen ze merkte dat het niet goed ging zei ze "Als het niet anders is dan moet het maar, dan moet ik pa maar achterna". Op vrijdag 17 september 2010 is ze toch nog onverwacht, rustig en kalm ingeslapen.

*Lieve ma, oma en opoe,
bedankt voor alles, rust zacht!*

Voor uw belangstelling en medeleven willen wij u hartelijk danken.

Familie Paus